

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 18 de desembre de 2006.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil MEFLUR, S.L. va promoure demanda, en data 31-3-2006, de declaració de fallida fraudulenta envers la mercantil I.E., SA, l'administradora general Meritxell V.T. i els apoderats Ramon T.B. i Rafael D. E. A.

II.- L'Honorable Tribunal de Batlles va dictar Aute de data 9-6-2006 en el qual s'establia en la seva part decisòria el que segueix: "DECIDEIX

Primer.- Declarar la cessació de pagaments i fallida de la societat mercantil andorrana A. I. E. SA i la seva extensió als Srs. Rafael D.E.A. i Ramon T.B.

Segon.- Fixar la data de la cessació de pagaments a la data de la demanda, 31 de març del 2006.

Tercer.- Nomenar a la Sra. Clara V.A. Administradora de la fallida de la societat A.I.E. SA., amb domicili professional al Carrer Doctor Nequi, 7, 2n º, d'Andorra la Vella (Telf 828405).

Quart.- Nomenat controladora als Srs. Joan S.A. i Stéphanie G.G. amb respectius domicilis professionals al Carrer Bonaventura Riberaygua, 31, 1-1ª d'Andorra la Vella, Telf. 820158; i Carrer Prat de la Creu, 32, 2n d'Andorra la Vella, Telf. 809090".

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- La representació processal de la mercantil A.I.E., SA. i dels Srs. Ramon T.B. i Rafael D.E.A. va presentar escrit de conclusions, de data 15-9-2006, en virtut del qual sol·licitava la revocació de l'Aute, pels arguments continguts en el referit escrit. Per el contrari, la representació processal de la mercantil M. S.L. va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 13-10-2006, segons el qual i, en consonància amb els arguments continguts en el mateix, sol·licitava la confirmació de l'Aute dictat a la instància i amb imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals la part recurrent fonamenta el seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, entén que la fallida s'ha tramitat per un procés de jurisdicció voluntària i no s'hauria d'haver acceptat la petició de fallida en un procés on el peticionari introdueix la qüestió sota una forma contenciosa. En segon terme, considera que no es compleix amb els requisits que la jurisprudència d'aquesta Sala ha establert sobre la procedència de la declaració de fallida. Així, afirma que no hi ha cessació general en el pagament de les obligacions, a la vegada que existeix sortida financera mitjançant la venda de l'actiu. En tercer terme, addueix que no s'ha tingut en compte la presumpció d'innocència de l'article 10 C.A. i s'ha estès als socis la declaració de fallida.

II.- Si es procedeix a analitzar els diferents motius o greuges de forma individualitzada resulta el que segueix. Quant a la inidoneïtat processal de la pretensió introduïda per la part agent, de les actuacions s'extreu que, en data 31-3-2006, la representació processal de M. S.L. va presentar un escrit envers la mercantil A.I.E. S.A i els Srs. Meritxell V.T. Ramon T.B. i Rafael D.E.A. i demanava que es procedís a decretar la declaració judicial de fallida fraudulenta. Si s'examina el Decret de 4-10-1969, relatiu al procediment d'arranjament judicial i fallida, es preveu a l'article 7 que el procediment pot ésser igualment obert mitjançant la instància d'un creditor i, en aquest ordre d'idees, esdevé possible que un dels creditors de la mercantil

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

pugui demanar la declaració necessària de fallida si entén que concorren els pressupòsits per a la declaració de la mateixa, sense que obsti l'anterior conclusió el fet que aquest creditor hagi promogut un procés declaratiu en reclamació del seu dret de crèdit. Per tant, s'escau refusar aquest primer motiu o greuge adduït per la part recurrent.

III.- Respecte del segon motiu o greuge, assevera la part recurrent que en el present supòsit no es donen les exigències per a declarar la fallida de la societat mercantil. En aquest sentit, s'ha de posar de relleu que ja l'Aute d'aquesta Sala, de data 23-3-2000, entre molts altres, va ensenyar que la cessació de pagaments consisteix en l'impagament d'un o més deutes de natura comercial, a la vegada que es considera suficient que no gaudeixi de possibilitats creïbles per a satisfer l'esmentat deute. Així, si es constaten les actuacions s'extreu, en primer terme, que existeixen diferents reclamacions judicials envers la mercantil, algunes de les quals ja han estat declarades per resolució judicial i, en segon terme, com encertadament assevera el jutjador d'instància, que la mercantil ha posat fi a la seva activitat mercantil. I a les conclusions anteriors no obsten les consideracions de la recurrent, segons les quals s'analitza de forma subjectiva les dades existents a les actuacions i, en concret, l'existència d'uns béns immobles amb un alt valor de mercat i la recomanació a les actuacions de la cessació de pagaments i no de la fallida per part de l'administrador judicial (folis 878 i ss). En efecte, la possibilitat de realitzar l'actiu per a fer front als deutes de la societat, si bé és una mesura adreçada a satisfer el passiu, no ho és menys que comporta l'extinció de l'explotació social; és a dir, el cessament de l'activitat de la societat, a la vegada que el fet que s'estigui portant a terme aquesta oferta, no evita, si concorren els pressupòsits de la fallida, que qualsevol creditor pugui instar la mateixa. I en aquesta línia d'idees, amb independència del valor de mercat dels béns, el cert és que no s'aprecia sortida financera a la societat i ha cessat de manera generalitzada en el compliment de les seves obligacions, per la qual cosa la fallida garanteix la par conditio creditorum i la realització ordenada de l'actiu de la mercantil per evitar el joc del principi prior in tempore potior in iure i garantir, d'aquesta forma, l'ordenada realització dels interessos crediticis.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Per tant, cap apreciació subjectiva del material probatori s'aprecia per part del tribunal d'instància, de forma que aquesta Sala ha de concloure en el manteniment de la solució atorgada a la instància i favorable a la declaració de fallida.

III.- En darrer terme, argumenta la part recurrent que la resolució d'instància vulnera la presumpció d'innocència, continguda a l'article 10 de la Carta Magna, i, en conseqüència, estén sense motiu la declaració de fallida als recurrents.

Aquesta argumentació tampoc pot prosperar. Així, si s'examina l'Aute dictat a la instància es pot llegir com el Tribunal, amb independència de la responsabilitat penal en la qual poden haver incidit (vegeu Considerant IV), analitza l'actuació dels apoderats i considera que el seu comportament ha de ser qualificat com de mala fe, atès que utilitzaven el negoci per a realitzar transaccions comercials fictícies. I aquesta actuació es recolza en l'informe de l'administrador judicial que va abocar a la societat a la pèrdua de crèdit comercial. Amb base en aquestes consideracions no es pot entendre que existeixi cap vulneració de l'article 10 C.A i molt menys de la presumpció d'innocència, sinó una correcta i adequada aplicació de l'article 69 del Decret de 4-10-1969, en virtut del qual la declaració de fallida es pot estendre als dirigents de la societat, de fet o de dret, aparents o ocults, remunerats o no que hagin comès actes de mala fe o d'imprudència inexcusable o hagin infringit greument les regles o usos del comerç. I la subsunció de la conducta dels recurrents en el supòsit de fet de l'article 69 ja s'ha vist que és clara i s'incardina en el mateix en consonància amb el resultat que s'extreu del material probatori. En definitiva, s'ha de refusar també aquest motiu o greuge del recurs.

IV.- El refús de tots els motius o greuges ha de comportar la desestimació total del recurs, la qual cosa es tradueix, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs interposat per la representació processal de la mercantil A.I.E. SA i els Srs. Ramon T.B. i Rafael D.E.A. contra l'Aute dictat en data 9-6-2006, pel Tribunal de Batlles i confirmem en la seva integritat la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-